

A zase o Polničce

Nevím, jak je to možné, ale velmi dlouhou dobu jsem nic nenapsal. Že by krize? Jedině tak tvůrčí. Nebo že by nedostatek času? To zase jsou jen a jen výmluvy. Takže několik řádek.

A zase o Polničce. Je to prakticky věčné téma. Hezké věčné téma, které jde se mnou od doby, co jsem začal tancovat v Community dancers. Tentokrát to byla opět „lajnová“ Polnička a sešlo se nás celkem dost, i když někteří stáli nepřijeli. No bylo teď lajnových akcí víc. Vcelku si myslím, že se i letošní rok povedl a že si nikdo moc nestěžoval. Tím se také omlouvám některým dětem, které již chtěly v sobotu spát a ono se pořád a pořád tancovalo. Ale to máte tak. Když někdo přijede na tancovací víkend, tak chce tancovat nehledě na to, který je den a kolik je hodin. A těch tanců je tolik a jsou tak krásné, že by nestačil tancovací týden. Tak snad je to omluvitelné a snad to děti ani dospělé nijak neodradí od dalšího ročníku, který bude zase v Polničce. Ostatně termín je již zablokován.

Co nás, jako pořadatele akce celkem překvapilo, byl velmi malý zájem o služby v bufetu. Ještě nedělní snídaně to trochu spravila, ale jinak celkem nic moc a ani žádné večerní sezení, družení a o zpívání ani nemluvě. Tak pro příště, kdyby náhodou někdo nevěděl, je v bufetu pro vás připraveno vždy (a to téměř NONSTOP!) něco velmi dobrého k snědku. Pochopitelně i k pití. A jsou to velmi vybraná jídla, jako utopenci, buřty, buchty, slané, sladké, k pití s bublinkami i bez. A to vše za velmi přijatelné ceny a to teď myslím opravdu vážně. A zpívání večer a k ránu nikomu nevadí, protože je kupodivu bufet od sálu i dalších prostor velmi dobře odhlučněn.

Ještě, že byla prodloužena noc o hodinu a aspoň částečně se dal dospát časový deficit, který se mění vždy v únavový. A jaksi už to není jak za mlada, kdy jsem probděl noc a druhý den nic, že. Takových je nás asi víc a někteří mi dají za pravdu. A taky ještě že se jezdí poměrně brzo domů, takže i neděle je v tomto směru využitelná, i když pouze navečer za přípravy večere a dětí do školy.

Na druhou stranu nějaké kladné hodnocení v podobě programového proložení vystoupením některých z vás (i nás a dokonce dvakrát, což se nám ještě nikdy nepodařilo! Ale děkujeme), která byla opravdu hodnotná a oživila sobotní večer. V tomto směru si už něco chystejte na příště, protože to bylo opravdu dobrý a chceme v tom pokračovat. Určitě někteří z vás, kteří nevystupovali, dostali touto cestou chuť a inspiraci.

Co také nezklamalo, byl sobotní oběd. Perfektní jako vždy. Bylo ho dost a chuťové buňky si přišly také na své. Opět nezbyvá, než poděkovat týmu školní kuchyně a těšit se na další dobrůtky. Co nám asi připraví příští rok?

Poděkování však patří všem. Jak všem vám, kteří jste přijeli, tak všem nám, kteří se na přípravě a průběhu Polničky podíleli. A víte, když už všichni odjedou a my si na sále ještě jen tak tancujeme několik závěrečných tanců, že je mi líto toho, že zase až „za rok“? Polnička je opravdu pro mne, a nás vůbec, srdeční záležitost. Takže pokud budete jezdit, bude i Polnička. A jestli to teď čte někdo, kdo to ještě nezažil, ať klidně přijede. Bude vítán stejně tak, jako vy všichni, kteří jste již zažili a proto se vracíte.

Jiří Jelen Pavlas